

ВЪЛЫИТЪ ПАПАГАЛЪ

(Сцены отъ Американскія животъ)

А

*Какъ единъ папагалъ развали съ думъ спокой-
ствието на прѣкрасиятъ Аннитъ*

— Мисъ Аннито, обычамъ та.

— Обычай ма.

— Аннито, хубава си като слънцето, като мѣсеца и звѣздытъ; очитъ ти сж дълбоки като морето и сини като небето; челото ти е бѣло като най-хубавата слонова кость.

— Чувала съмъ го много пѣти и на стихове и въ проза.

— Земвамъ та за женъ; земи ма за твой мъжъ.

— Да, нищо по-просто отъ туй. Земашъ ма, земамъ та и са свършватъ мъжытъ ти. Самооболстенъ си наистина, пріятелю мой Майориванкъ. Какво! намѣрвашъ ма хубава, казвашъ ми го, кълнешъ са че ще ма обычашъ винжгы и ето ма въ мръжытъ ти; пакъ ако ти поискамъ малко срокъ, на-